A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2010. december 16.*

A T-281/09. sz. ügyben,

a **Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG** (székhelye: Frechen [Németország], képviseli: J. Albrecht ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: S. Schäffner, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2009. május 8-i, a CHROMA szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem ügyében hozott határozatával (R 1429/2008-4. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai, a tanácskozás során: S. Papasavvas elnök, V. Vadapalas (előadó) és K. O'Higgins bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. július 17-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. október 1-jén benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. december 21-én benyújtott válaszbeadványra,

mivel az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítéstől számított egy hónapon belül a felek egyike sem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék az előadó bíró jelentése és az eljárási szabályzat 135a. cikke alapján úgy döntött, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

tekintettel a Törvényszék tanácsai összetételének módosulására,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2008. március 6-án a felperes, a Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a CHROMA szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 11. és 19. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

– 11. osztály: „Mosogatók, zuhanytálcák, zuhany- és fürdőkádak, mosdókagylók, bidék, piszoárok, vécék, öblítőtartályok, mind kerámiából”;

– 19. osztály: „Építőanyagok, nem fémből; csempék, burkolólapok, profillécek, csövek és bevonatok építési célra, egyik sem fémből; kerámia lapok, mozaikok és formázott elemek építési célra; kerámia nyersanyagok”.

4 2008. augusztus 7-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja), valamint a 40/94 rendelet 7. cikke (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése) alapján a szóban forgó áruk vonatkozásában elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.

5 2008. szeptember 30-án a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz az elbíráló határozata ellen.

6 A 2009. május 8-án hozott határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa azzal az indoklással utasította el a fellebbezést, hogy a bejelentett védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölés a görög „χρώμα” (szín) szó latin betűkkel való átírását képezi, és az érintett áruk jellemzőit leíró megjelölésről lévén szó, feltétlen kizáró ok áll fenn Görögországban és Cipruson. Ugyanezen okok miatt egyébként úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölés az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján nem alkalmas a megkülönböztetésre.

A felek kérelmei

7 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

8 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az elfogadhatóságról

9 Az OHIM válaszbeadványában elsődlegesen a fellebbezés elfogadhatatlanságára alapított elfogadhatatlansági kifogást hoz fel a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-a c) pontjának rendelkezéseire tekintettel.

10 A felperes válaszbeadványában vitatja ezt az érvelést, és rámutat arra, hogy keresetlevelében részletes érveket adott elő a felhozott – a 207/2009 rendelet 37. cikkének (1) bekezdése, 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja, valamint 76. cikkének (1) bekezdése rendelkezéseinek megsértésére alapított – jogalapok alátámasztására.

11 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzatának 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében, amely e szabályzat 130. cikke 1. §-ának megfelelően a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos eljárásokban is alkalmazandó, a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését, és ennek az összefoglalónak elegendően világosnak és egyértelműnek kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára a védekezésre való felkészülést és a Törvényszék számára a keresetről való döntést (lásd a Törvényszék T-269/06. sz., Rautaruukki kontra OHIM [RAUTARUUKKI] ügyben 2008. november 19-én hozott ítéletének (az EBHT-ban nem tették közzé) 33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

12 A jelen ügyben noha a keresetlevél alátámasztására szolgáló bizonyítékok bemutatása rövid, elegendő a Törvényszék számára a kereset jogi és ténybeli alapjául szolgáló érvek azonosításához. Az OHIM válaszbeadványában egyébként elismeri, hogy a felperes lényegében a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértésére hivatkozott, és utalt az említett rendelet 37. cikke (1) bekezdésére és 76. cikkének (1) bekezdésére is.

13 Ennélfogva az OHIM által előterjeszett – az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjára alapított – elfogadhatatlansági kifogásnak nem lehet helyt adni.

Az ügy érdeméről

14 Keresetének alátámasztására a felperes lényegében egyetlen, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértésére alapított jogalapot hoz fel, hivatkozva az említett rendelet 37. cikke (1) bekezdésére és 76. cikkének (1) bekezdésére is.

A felek érvei

15 A felperes azt állítja, hogy a szóban forgó megjelölés nem leíró jellegű, tehát nem vonatkozik rá a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott kizáró ok, sem pedig – azonos oknál fogva – az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szabályozott kizáró ok.

16 A megtámadott határozatban előadott érvelés alaptalanul támaszkodott a CHROMA megjelölésnek a görög „χρώμα" („szín") szóval való azonosítására, valamint annak szükségességére, hogy meg kell védeni a megjelölés rendelkezésre állását a szóban forgó áruk vonatkozásában.

17 A szóban forgó megjelölés a görög „χρώμα" („szín") szóval nem azonosítható. A fellebbezési tanács nem bizonyította, hogy a latin betűkkel való átírást ugyanúgy alkalmazzák, mint az eredeti nyelvben a szót, ezért nem hivatkozhat arra, hogy szükséges elkerülni a görög szavak átírásának kisajátítását. A CHROMA megjelölés lajstromozásából eredő oltalom alapján a felperes egyébként nem tilthat el mást attól, hogy a görög „χρώμα" (szín) szót használja.

18 Ezenkívül a „χρώμα” (szín) szó rendelkezésre állásának megvédése nem szükséges, mivel az áruk jellemzőinek csak egy fajtáját jelöli, és nem egy termék valamely jellemzőjét. Egy ilyen megjelölést szokatlan lenne valamely terméken vagy annak csomagolásán elhelyezni. A fogyasztó az így elhelyezett megjelölést nem a termék valamely tulajdonságára utaló jelzésként észlelné.

19 Ezt az érvet erősíti a „dimension” (angolul terjedelem, méret vagy dimenzió), a „brilliance” (angolul ragyogás, fény vagy csillogás) vagy a „tinta” (spanyolul tinta, színárnyalat vagy színezett) szavakból álló közösségi védjegyek lajstromozása is.

20 A megtámadott határozat 30. pontjából egyébként az következik, hogy a fellebbezési tanács érvelése valójában nem a „szín” szóra mint olyanra vonatkozik, hanem a „színes”, „sokszínű” vagy „színezett” fogalmakra, amelyeket annak jelzésére alkalmaznak, hogy a termék színezett vagy nem egyszínű.

21 E tekintetben a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni a szóban forgó árukat. Elképzelhetetlen, hogy bármely nyelvről is legyen szó, a „szín” vagy „színes” szavak azért legyenek elhelyezve a szóban forgó árukon, hogy azok tulajdonságait jelöljék. Azon árukat illetően, amelyek csak egy színnel rendelkeznek, még ha az csak a természetes színük is, az ilyesfajta – egyetlen konkrét színre sem utaló – jelzések a

legkevésbé sem relevánsak a fogyasztó számára. Másfelől a szóban forgó áruk esetében a színárnyalatot mindig feltüntetik a csomagoláson.

22 Sem a „szín” szó, sem pedig a CHROMA megjelölés nem a szóban forgó áruk valamely minőségét írja le. A görög nyelvű fogyasztó a szóban forgó megjelölést nem tisztán leíró megjelölésként, hanem a származásra való jelzésként értheti.

23 Ezt a tényt erősíti a felperes által az OHIM előtt benyújtott fellebbezése alapjául szolgáló okokat ismertető beadványában említett CHROMA vagy CROMA szómegjelölésekből álló nemzeti és közösségi védjegyek fennállása.

24 A fellebbezési tanács azáltal, hogy nem vette figyelembe e korábbi védjegyeket, nem tett eleget a tények hivatalból való vizsgálatára vonatkozó, a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettségének.

25 Az OHIM vitatja a felperes érveit.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

26 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége,

rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak". Ugyanezen cikk (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn.

27 Emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja, azáltal hogy megtiltja az ott szereplő jelek vagy adatok közösségi védjegyként történő lajstromozását, azt az általános célt szolgálja, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jeleket vagy adatokat mindenki szabadon használhassa. E rendelkezés alapján nem lehet az ott meghatározott jeleket vagy adatokat egyetlen vállalkozás számára fenntartani csak azért, mert azokat védjegyként lajstromozták (lásd a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 31. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

28 Ezért az említett rendelkezés alkalmazásában valamely szómegjelölés lajstromozása akkor is megtagadható, ha legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét. A bejelentés OHIM általi elutasításának nem feltétele, hogy a szóban forgó megjelölést ténylegesen használják leírásra, elegendő az is, ha ez a megjelölés alkalmas az ilyen használatra (a fent hivatkozott OHIM kontra Wrigley-ítélet 32. pontja).

29 Ezenkívül nincs jelentősége annak, hogy azok a jellemzők, amelyek a szóban forgó megjelölés által áruk vagy szolgáltatások leírására szolgálhatnak, kereskedelmi szempontból lényegesek, vagy csak másodlagosak, sőt lényegtelen, hogy létezik-e szinonima a védjegybejelentésben megnevezett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek leírására (analógiaként lásd a Bíróság C-363/99. sz. Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1619. o.] 101. és 102. pontját).

30 Arra szintén emlékeztetni kell, hogy valamely megjelölés leíró jellegét egyrészről az érintett vásárlóközönség által a megjelölésnek tulajdonított értelem szempontjából,

másrészről az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában lehet csak megítélni (lásd a Törvényszék T-160/07. sz., Lancôme kontra OHIM – CMS Hasche Sigle [COLOR EDITION] ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1733. o.] 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

31 A jelen esetben, amint a megtámadott határozat felperes által nem vitatott 31. és 32. pontjából kitűnik, az érintett áruk egyrészt a 11. osztályba tartozó kerámiából készült egészségügyi készülékek, és másrészt a 19. osztályba tartozó nem fémből készült építőanyagok, amelyeket mind a végső fogyasztó, mint az építési vállalkozó megvásárolhat.

32 Ezenkívül, mivel a megtámadott határozat 19. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezési tanács a feltétlen kizáró okot csak a görög nyelv vonatkozásában tartotta fenn, a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában meg kell állapítani, hogy ezen kizáró ok megítélése szempontjából az érintett vásárlóközönséget a görög és a ciprusi fogyasztók alkotják.

33 Nem vitatott, hogy a CHROMA megjelölés a görög „χρώμα” (szín) szó latin betűs átírása.

34 Márpedig, amint a megtámadott határozat 22. pontjából helyesen kitűnik, a görög szavak latin betűs átírását a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjaiban szabályozott feltétlen kizáró okok vizsgálatánál a görög betűkkel írt szavakkal kell összehasonlítani (lásd ebben az értelemben és analógiaként a Törvényszék T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 40. pontját).

35 E megfontolás annál is inkább alkalmazandó a jelen esetben, mivel a szóban forgó megjelölés a görög „szín” jelentésű szónak az érintett görög nyelvű fogyasztó által ismert latin ábécé betűivel való pontos átírása, így a fogyasztó azonnal és közvetlenül felismerheti a szó jelentését.

36 E tekintetben egyrészt meg kell állapítani, hogy a „szín” jelentésű szót használni lehet az áruk valamely jellemzőjének a megjelölésére, azaz, hogy az adott áruk különböző színárnyalatokban jeleníthetők meg (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott COLOR EDITION ügyben hozott ítélet 47. és 48. pontját).

37 Noha ugyanis a felperes megjegyzi, hogy a szín a jellemzőknek csak egy fajtája vagy csoportja, nem pedig „egy” jellemző, ettől még a jelenleg elfogadott szóhasználat szerint a „szín” szó a feketén és a fehéren kívüli más színek használatára vagy egy széles színskála jelenlétére utal.

38 Másrészt, ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 31. és 32. pontjában helyesen megállapította, egészségügyi készülékekről lévén szó, amelyek hagyományosan fehér színűek, és nem fémből készült építőanyagokról, amelyek közé fürdőszobai kerámiák is tartoznak, annak a ténynek a feltüntetése, hogy különböző színekben kaphatók, a kereskedelemben figyelembe vehető jellemzőnek minősül.

39 A „szín” szó használata az érintett fogyasztó által azonnal felismerhető üzenetet is közvetít, különböző színekből álló széles termékskála jelenlétére utalva a hagyományos fehértől eltérő színű kerámia egészségügyi készülékekre és fürdőszobai kerámia

építőanyagokra vonatkozóan. A szóban forgó áruk egyébként színskála alapján kérhetők abból a célból, hogy jól illeszkedjenek egymáshoz a díszítő lakberendezés során.

40 Ez a megállapítás kifejezetten összefügg a szóban forgó 11. és 19. osztályba tartozó áruk értékesítésének körülményeivel, a felperes tehát alaptalanul hivatkozik arra, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni az említett árukat.

41 E megfontolásokból következik, hogy a fellebbezési tanács joggal állapíthatta meg, hogy az érintett görög nyelvű fogyasztó szempontjából a CHROMA megjelölés annak jelzésére szolgál, hogy a 11. és 19. osztályba tartozó érintett áruk különböző színekben kaphatók, és így a szóban forgó áruk értékesítése tekintetében releváns jellemzőt jelöl.

42 A fenti 28. és 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel e megfontolást nem kérdőjelezi meg a felperesnek az ugyanezen üzenetet közvetíteni képes más szavak – mint például a „színezett” és „sokszínű” – létezésére alapított érve, sem pedig azon érve, miszerint a szóban forgó kifejezést ténylegesen nem használják leírásra. Ezenkívül nincs jelentősége annak, hogy a feltüntethető jellemző lényeges vagy járulékos az értékesítés szempontjából.

43 A felperes továbbá nem hivatkozhat megalapozottan a dimenziót, ragyogást vagy színárnyalatot jelölő szavakból álló közösségi védjegyek lajstromozására, sem pedig a „chroma” és „croma” szavakból vagy ezek más szóelemekkel történő kombinációjából álló közösségi védjegyekre.

44 Ugyanis a fellebbezési tanácsnak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó határozatai mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozatok, ezért azok jogszerűségét elvileg nem kérdőjelezheti meg egy, az OHIM eltérő határozathozatali gyakorlatának létezésére alapított érv (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7975. o.] 47. pontját).

45 A leíró jelleget továbbá egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett vásárlóközönség felfogására tekintettel kell értékelni. A felperesnek ilyen körülmények között nem célszerű hivatkoznia arra, hogy a bejelentett védjegy hasonlít valamely másik közösségi védjegyre, ha nem hivatkozik azokra a ténybeli vagy jogi elemekre, amelyeket a másik védjegy lajstromozásának alátámasztásául előadtak (lásd ebben az értelemben és analógiaként a fent hivatkozott BioID kontra OHIM ügyben hozott ítélet 48. és 49. pontját).

46 Ami a CROMA védjegynek Görögországban történt lajstromozására alapított érvet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy közösségi védjegyre vonatkozó szabályozás szabályok együtteséből álló, autonóm és sajátos célokat követő rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől. Ezért a tagállamokban már megtörtént lajstromozások nem meghatározó tényállási elemek, hanem csupán figyelembe vehetők a közösségi védjegy lajstromozásánál, például azzal, hogy a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelem elbírálásánál vizsgálati támpontot jelentenek (lásd a Törvényszék T-315/03. sz., Wilfer kontra OHIM [ROCKBASS] ügyben 2005. június 8-án hozott ítélete [EBHT 2005., II-1981. o.] 35. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

47 Márpedig a jelen esetben a felperes egyetlen olyan ténybeli vagy jogi elemre sem hivatkozott, amely a szóban forgó nemzeti védjegy lajstromozásához vezetett.

48 A fentiekre tekintettel a felperes nem róhatja fel megalapozottan a fellebbezési tanácsnak a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megsértését azzal, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a szóban forgó korábbi lajstromozásokat.

49 Mindezen megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem vonta kétségbe a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint a szóban fogó megjelölés a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti feltétlen kizáró okba ütközik.

50 E megállapításra tekintettel a szóban forgó termékekre vonatkozó lajstromozás megtagadása nem alkalmas arra, hogy a 207/2009 rendelet 37. cikkének (1) bekezdésének megsértését eredményezze.

51 Továbbá a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó jogalap vizsgálatának nincsen helye. Amint ugyanis a 207/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, elegendő, hogy a felsorolt feltétlen kizáró okoknak csak egyike álljon fenn ahhoz, hogy valamely megjelölés közösségi védjegyként ne legyen lajstromozható.

52 Következésképpen a jelen keresetet el kell utasítani.

A költségekről

53 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG-t kötelezi a költségek viselésére.

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. december 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások